

dringsforslag til Angivelse af mit principale Standpunkt, men da jeg ingen Tilslutning fik fra anden Side i Udvalget og heller ikke fra Ministerens Side, lod jeg Forslagene falde. Efter at Betænkningen var skreven, er jeg imidlertid fra anden Side bleven anmodet om fastholde dem, idet man mente, at man, hvis det skulde vise sig, at Loven ikke kom igennem i denne Samling, kunde faa Lejlighed til at diskutere den i mine Ændringsforslag fremsatte Tanke, for muligvis at faa dem gennemførte ad Aare. Princippet i mine Forslag er det, at jeg gaar ud fra, at man i en nær Fremtid her i Landet vil faa oprettet, i Lighed med, hvad der findes i andre Lande, f. Eks. i Holland, en Kreditforening for Handelsskibe og Fiskerifartøjer, og hvis noget saadant opnaas her, vil det være en stor Fordel for Fiskerne, naar de gennem Kreditforeningerne kunne faa optaget et første Prioritetslaan i deres Fartøjer, saa at hele det Beløb, Statskassen stiller til Raadighed til Udlaan gennem Foreningerne, kunde anvendes til sekundære Laan. Derved vil hele det Beløb, der her er Tale om at yde fra Statskassens Side, række til en langt større Befolkning af Fiskere, og det vil medføre den Fordel, at man ikke behøver at dele dem i Klasser, saa at en Klasse begunstigede Fiskere faa et stort Laan i første Prioritet, og derimod kun et mindre Beløb kan stilles til Raadighed for andre Fiskere og under mindre gode Vilkaar. Da jeg, som sagt, ikke antog, at den Tanke, mine Forslag hvile paa, kunde gennemføres, frafaldt jeg dem i Udvalget, og jeg tiltraadte i øvrigt hele Udvalgets Indstilling, men mit principielle Standpunkt findes stadig udtrykt i de Ændringsforslag, jeg har stillet uden for Betænkningen. Ændringsforslaget til § 1 gaar ud paa, at hele Beløbet paa 350,000 Kr. skal kunne laanes ud gennem Foreningerne, og at enhver Fisker skal have Adgang til at faa et billigt Laan i Kreditforeninger for Fiskeri- og Handelsskibe. Samtidig er der nogle enkelte mindre Bestemmelser, der gaa ud paa yderligere at støtte Fiskeriet ved, at Kommunerne skulle have Ret til at træde hjælpende til, og hidrage til Amortisationen af de Laan, Fiskerne inden for Kommunens Grænser maatte optage. Selvfølgelig ville Virkningerne af et saadant Lovforslag, som det jeg foreslaar, først kunne komme til fuld Nytte i det Øjeblik, der er gennemført en Lov om Kreditforeninger for Handelsskibe og Fiskerifartøjer. Derfor er der under Nr. 5 foreslaaet en Bestemmelse om, at „inden

Udgangen af Aaret 1905 bliver der at forelægge Rigsdagen Forslag til Lov om en Kreditforening af Ejere af danske Handelsskibe og Fiskefartøjer.“ Indtil en saadan Lov maatte komme, vilde det være naturligt at lade Kommunerne vedblive som nu, at uddele det hele Beløb.

Jeg er forberedt paa at tage disse Ændringsforslag tilbage, idet jeg kun har fremsat dem for den Muligheds Skyld, at Lovforslaget ikke skulde blive gennemført i denne Samling, for at de af mig fremsatte Tanker da kunne blive Genstand for Diskussion i Fiskeriforeninger og andre Steder i Landet. Hermed skal jeg foreløbig anbefale Forslagene til det høje Tings Overvejelse.

Ingvard Jensen: Paa et eneste Punkt nær har Udvalget kunnet enes om at affatte Loven saaledes, som man kunde ønske, den skulde affattes, og der har altsaa paa de fleste Punkter været skøn Enighed, men der er desværre et Punkt, hvor jeg har en Særstilling, og det er et Punkt, der er af saa stor Betydning, at jeg ikke har været i Stand til at frafalde mit Standpunkt, men jeg er ene om det, og dersom Flertallet altid havde Ret, saa maatte jeg jo ligge under. Flertallet skal naturligvis afgøre en Sag, det er jeg paa det Rene med. Men jeg nærer ikke og har aldrig vedkendt mig den Anskuelse, at Flertallet altid har Ret; og jeg tror heller ikke, at nogen skal kunne gribe mig i, at jeg under hele min politiske Virksomhed skulde have udtalt en saadan Opfattelse, selv om der da er enkelte, der have den; jeg har her netop Brug for at hævde dette Standpunkt, da jeg her staar ene over for hele Udvalget. Det er et Punkt, hvor jeg mener, at man kommer til at gøre mange Fiskere, den største Del af Fiskerne, Uret, og det kan og vil jeg ikke være med til. Denne Lov er jo fremkommen for at skulle støtte vore Fiskere og vort Fiskeri, det er sikkert paa-kønnelsesværdigt, og det trænges der til, men man har været uheldig med Ordningen af disse to Afdelinger af Laanene, nemlig de direkte Laan af Statskassen og de indirekte gennem Laaneforeningerne, man har her været uheldig ved at sætte Grænsen for Laaneværdien for højt i den første Afdeling. Jeg ved ganske vist, at det har været Hensigten ved den første Afdeling særlig at fremme vort Havfiskeri, altsaa efter en større Maalestok at opmuntre Fiskerne til at gaa ud paa Dybden og kaste deres Garn ud til en Dræt for om mulig derved at vinde bedre Fangst,